

13 Σεπτεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΙΑΜΑΣΙΑΝ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 586/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία —
Προβολή απλού μαθηματικού υπολογισμού στην κριθείσα περίπτωση
ο οποίος διενεργήθηκε με βάση την προγενέστερη και μη εμπροθέσμως
προσβληθείσα εκτελεστή πράξη — Απόρριψη της προσφυγής ως εκ- 5
πρόθεσμης και στρεφόμενης κατά μη εκτελεστής πράξης παρά την
ανυπαρξία αντιδικίας ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Ο αιτητής προσέβαλε απόφαση σχετική με το ποσό που έπρεπε να κα-
ταβάλει προς εξαγορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφά-
σισε ότι:

Πέραν του γεγονότος ότι η προδικαστική ένσταση αναφέρεται ρη-
τά στη γραπτή ένσταση στην προσφυγή του αιτητή η οποία καταχω- 15
ρήθηκε στις 15/11/1993, το Δικαστήριο, σύμφωνα με τη νομολογία,
δύναται να εξετάσει αυτεπάγγελτα εάν η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη
ή μη. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει κανένα κώλυμα για τους καθ' ων η
αίτηση εν προκειμένω να εξειδικεύσουν την ένστασή τους σε οποιο-
δήποτε στάδιο της διαδικασίας. 20

Όσον αφορά το ουσιαστικό θέμα της επιβολής τόκων, η ευπαίδευ-
τη συνήγορος των καθ' ων η αίτηση εξέφρασε τη διαφωνία της με την
προηγούμενη γνωμάτευση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα,

5 όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, και εδήλωσε ότι κατά τη γνώμη της δεν ήταν δυνατή η επιβολή πληρωμής τόκου αφού αυτό δεν προβλέπεται από το Νόμο. Η δήλωση αυτή όμως, όπως έγινε, δε δεσμεύει ούτε τη διοίκηση ούτε το Δικαστήριο, το οποίο οφείλει να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα (Βλέπε *Platis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 384).

10 Η προσφυγή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εκπρόθεσμη όσον αφορά το περιεχόμενο της επιστολής ημερομηνίας 21/5/1993 εναντίον του οποίου στρέφεται. Η προσφυγή καταχωρήθηκε εντός της περιόδου των 75 ημερών. Το δικαστήριο συμφώνησε όμως με την εισήγηση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η επιστολή αυτή δεν περιέχει οποιαδήποτε εκτελεστή διοικητική πράξη. Η εκτελεστή διοικητική πράξη τόσο όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των εισφορών όσο και την επιβολή των τόκων, βρίσκεται στην επιστολή του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ημερομηνίας 15 29/10/1992, την οποία ο αιτητής δεν έχει προσβάλει με προσφυγή εντός των 75 ημερών.

20 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενη υπόθεση:

25 *Platis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 384.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης με την οποία ζητήθηκε από τον Αιτητή όπως καταβάλει το ποσό των £3.831.48 πλέον τόκους από το 1987-1993 για την εξαγορά 197 μηνών υπηρεσίας για σκοπούς της Περί Συντάξων Νομοθεσίας.

Κ. Βελάρης, για τον Αιτητή.

35 *Δ. Παπαδοπούλου, Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

40 **ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.:** Με την προσφυγή αυτή ζητείται η πιο κάτω θεραπεία:-

“Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η Αίτηση με την οποία ζητείται από τον Αιτητή να καταβά-

- λει ποσό £3831.48 πλέον £1561.27 τόκους από 22.6.87-17.3.93 για την εξαγορά 197 μηνών υπηρεσίας σαν συνεισφορά στο Ταμείο Χηρών και Τέννων για σκοπούς της Περί Συντάξεων Νομοθεσίας όπως περιέχεται στην επιστολή των καθ' ὧν η Αίτηση ημερ. 21.5.93 αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται σαν Τεκμήριο Ι είναι άκυρη και χωρίς κανένα έννομο αποτέλεσμα.” 5
- Ο αιτητής ήταν, κατά τον ουσιώδη χρόνο, δημόσιος υπάλληλος. Προσλήφθηκε στην Δημόσια Υπηρεσία στις 14/4/1952 ως προσωρινός γραφέας και αφυπηρέτησε την 1/11/1992 από τη θέση του Πρώτου Λειτουργού Εσωτερικών Προσόδων. 10
- Το όριο αφυπηρέτησης των δημοσίων υπαλλήλων κατά το χρόνο πρόσληψης του αιτητή ήταν το 55ο έτος της ηλικίας τους. Αργότερα, δυνάμει του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού) Νόμου αρ. 9/67, το όριο αφυπηρέτησης επεκτάθηκε στο 60ο έτος της ηλικίας. Ο αιτητής, με βάση τον Τροποποιητικό Νόμο αρ. 18/67 επέλεξε να αφυπηρευτεί στο 55ο έτος της ηλικίας του. Λόγω της επιλογής του αυτής, ο αιτητής δεν εδικαιούτο να συμμετάσχει στο Ταμείο Συντάξεων Χηρών και Ορφανών. 20
- Με τη θέσπιση του περί Συντάξεων (Τροποποιητικού) Νόμου αρ. 38/79, δόθηκε δικαίωμα σε όσους είχαν επιλέξει προηγουμένως να αφυπηρευτούν στο 55ο έτος να ανακαλέσουν την ασκηθείσα επιλογή τους εντός 3 μηνών από τη δημοσίευση του Νόμου. Ο αιτητής δεν άσκησε το δικαίωμα αυτό. 25
- Με τον νεώτερο Τροποποιητικό Νόμο αρ. 25/84 δόθηκε εκ νέου το δικαίωμα ανάκλησης της ασκηθείσας επιλογής για αφυπηρέτηση στο 55ο έτος στους επηρεαζόμενους δημοσίους υπαλλήλους. Ο Νόμος αυτός δεν έθετε χρονικά όρια για την άσκηση του δικαιώματος. 30
- Στα πρόθυρα της αφυπηρέτησής του στο 55ο έτος της ηλικίας του, ο αιτητής με επιστολή του ημερομηνίας 22/6/1987 ανακάλεσε, με βάση το Νόμο 25/84, την προηγούμενη επιλογή του με αποτέλεσμα την παραμονή του στην Υπηρεσία μέχρι το 60ο έτος της ηλικίας του. 35
- Στις 8/10/1992 ο αιτητής απέστειλε επιστολή στο Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με την οποία ζητούσε όπως εξαγοράσει συντάξιμη υπηρεσία, όσον αφορά το Ταμείο Συντάξεως Χηρών και Ορφανών, 120 μηνών περίπου που θα καθοριστεί από το Γενικό Λογιστή. Σε απάντηση της πιο πάνω αί- 40

τησίς του έλαβε την πιο πάνω επιστολή - κοινοποίηση απόφασης της αρμόδιας Αρχής:-

- 5 “Έχω οδηγίες ν’ αναφερθώ στην επιστολή σας με ημερ. 8.10.1992, με την οποία ζητάτε να σας επιτραπεί να εξαγοράσετε προϋπηρεσία για σκοπούς μεταβίβασης της σύνταξης στη σύζυγο και τα παιδιά και να σας πληροφορήσω ότι μπορείτε να εξαγοράσετε προϋπηρεσία που αφορά περίοδο πριν από τον Ιούνιο 1987, ημερομηνία δηλαδή που ανακαλέσατε προηγούμενη εκλογή σας σχετικά με την ηλικία αφυπηρέτησής σας (από 55 στα 60). Οι εισφορές θα υπολογισθούν πάνω στις συντάξιμες απολαβές σας του Ιουνίου 1987 και θα προστεθεί ο σχετικός τόκος.
- 10
- 15· 2. Παρακαλείσθε να επικοινωνήσετε με τον Κλάδο Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου για να διευθετήσετε την καταβολή των εισφορών.”.

- 20 Στις 25/11/1992 ο αιτητής απηύθυνε επιστολή στο Διευθυντή Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού στην οποία διαμαρτύρετο μόνο για την επιβολή των τόκων ισχυριζόμενος ότι ο Νόμος δεν προνοεί για πληρωμή τόκου. Κατέληξε δε ως εξής:-

- 25 “Μόλις έχω την απάντησή σας σχετικά με το θέμα των τόκων, θα κάμω αμέσως διευθετήσεις με το Γραφείο του Γενικού Λογιστή για να πληρωθεί το ποσό της εξαγοράς.”.

- 30 Το παράπονο του αιτητή εξετάσθηκε από το Διευθυντή της Υπηρεσίας και απορρίφθηκε με επιστολή ημερομηνίας 10/12/1992.

- 35 Στις 16/12/1992 ο αιτητής αισθανόμενος σαν αδικημένος από την απορριπτική απάντηση του Διευθυντή της Υπηρεσίας, ημερομηνίας 10/12/1992, απηύθυνε επιστολή στο Γενικό Εισαγγελέα με την οποία ζητούσε να εξετασθεί από το γραφείο του η περίπτωση του όσον αφορά μόνο την πληρωμή τόκου. Το γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα του απάντησε ότι ορθά επιβλήθηκε τόκος επί του ποσού εξαγοράς συντάξιμης υπηρεσίας.

- 40 Ακολούθως ο αιτητής με επιστολή του στο Γενικό Λογιστή ημερομηνίας 17/3/1993 ζήτησε να υπολογισθούν οι εισφορές του στο Ταμείο εκφράζοντας την πρόθεση να πληρώσει και τους τόκους, άνευ βλάβης των δικαιωμάτων του.

Στις 21/5/1993 ο Γενικός Λογιστής αφού υπολόγισε το ποσό

των εισφορών και το ποσό των τόκων, απέστειλε επιστολή στον αιτητή πληροφορώντας τον ότι το μεν ποσό των εισφορών ανήρχετο σε £3.831,48 ο δε τόκος επί του ποσού αυτού σε £1.561,27. Ο υπολογισμός των εισφορών έγινε με βάση το μισθό του αιτητή κατά το μήνα Ιούνιο του 1987, ημερομηνία άσκησης της ανάκλησης της προηγούμενης του επιλογής για αφυπηρέτηση στο 55ο έτος της ηλικίας του, όπως ήταν και η απόφαση του Διευθυντού της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού.

Εναντίον του περιεχομένου της πιο πάνω επιστολής, ο αιτητής άσκησε την παρούσα προσφυγή η οποία καταχωρήθηκε στις 27/7/1993.

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση στην γραπτή της ένσταση εγείρει προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Την ένστασή της αυτή όμως η δικηγόρος δεν εξειδίκευσε παρά μόνο στο στάδιο της συμπληρωματικής γραπτής αγόρευσής της. Ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή ενέστη στην έγερση του θέματος αυτού στο προχωρημένο εκείνο στάδιο της διαδικασίας.

Η ένσταση αυτή του δικηγόρου του αιτητή δεν ευσταθεί. Πέραν του γεγονότος ότι η προδικαστική ένσταση αναφέρεται ρητά στη γραπτή ένσταση στην προσφυγή του αιτητή η οποία καταχωρήθηκε στις 15/11/1993, το Δικαστήριο, σύμφωνα με τη νομολογία, δύναται να εξετάσει αυτεπάγγελτα εάν η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη ή μη. Κατά συνέπεια δεν υπάρχει κανένα κώλυμα για τους καθ' ων η αίτηση να εξειδικεύσουν την ένστασή τους σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

Ο ισχυρισμός της δικηγόρου για τους καθ' ων η αίτηση είναι ότι η επιστολή η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής, δεν περιέχει εκτελεστή διοικητική πράξη. Είναι η θέση της ότι η μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη περιέχεται στην επιστολή του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ημερομηνίας 29/10/1992 με την οποία δηλώνεται η βούληση του διοικητικού οργάνου όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των εισφορών που όφειλε να καταβάλει ο αιτητής. Η επίδικη απόφαση, συνεχίζει, αποτελεί απλά τον μαθηματικό υπολογισμό των οφειλών σύμφωνα και κατ' εφαρμογή της πιο πάνω διοικητικής απόφασης. Κατά συνέπεια, ισχυρίζεται, με την παρούσα προσφυγή δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη η δε προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

Όσον αφορά το θέμα της επιβολής τόκων, η ευπαίδευτη συνή-

γορος των καθ' ων η αίτηση εξέφρασε τη διαφωνία της με την προηγούμενη γνωμάτευση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, και εδήλωσε ότι κατά τη γνώμη της δεν ήταν δυνατή η επιβολή πληρωμής τόκου αφού αυτό δεν
 5 προβλέπεται από το Νόμο. Η δήλωση αυτή όμως, όπως έγινε, δεν δεσμεύει ούτε τη διοίκηση ούτε το Δικαστήριο, το οποίο οφείλει να καταλήξει στα δικά του συμπεράσματα (Βλέπε *Platis v. Republic* (1978) 3 C.L.R. 384).

10 Η προσφυγή δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εκπρόθεσμη όσον αφορά το περιεχόμενο της επιστολής ημερομηνίας 21/5/1993 εναντίον του οποίου στρέφεται. Η προσφυγή καταχωρήθηκε εντός της περιόδου των 75 ημερών. Συμφωνώ όμως με την εισήγηση της δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση ότι η επιστολή αυτή δεν περιέχει
 15 οποιαδήποτε εκτελεστή διοικητική πράξη. Η εκτελεστή διοικητική πράξη τόσο όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των εισφορών όσο και την επιβολή των τόκων, βρίσκεται στην επιστολή του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού, ημερομηνίας 29/10/1992, την οποία ο αιτητής δεν έχει προσβάλει με προσφυγή εντός των 75 ημερών. Ο αιτητής εξήτησε αναθεώρηση της απόφασης όσον αφορά μόνο το θέμα του τόκου γεγονός που μπορεί να θεωρηθεί ότι αποδέχθηκε την απόφαση όσον αφορά τον τρόπο υπολογισμού των εισφορών. Η απάντηση που δόθηκε στον αιτητή με την επιστολή ημερομηνίας 10/12/1992 αναφορικά με τη
 25 διαμαρτυρία του για την επιβολή τόκων, είναι πληροφοριακού χαρακτήρα και επεξηγηματική της απόφασης ημερομηνίας 29/10/1992, της οποίας συνιστά επιβεβαίωση. Και αν όμως ήθελε θεωρηθεί ότι η επιστολή της 10/12/1992 αποτελεί νέα απόφαση μετά από διεξαχθείσα νέα έρευνα επί του θέματος του τόκου, ο αιτητής και πάλιν δεν άσκησε το δικαίωμα του για καταχώρηση προσφυγής εντός της οριζόμενης από το Άρθρο 146 του Συντάγματος προθεσμίας. Αντί αυτού, ο αιτητής ζήτησε τη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα επί του θέματος του τόκου. Η γνωμάτευση όμως του Γενικού Εισαγγελέα δεν συνιστά επανεξέταση, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με απόφαση από το αρμόδιο όργανο.
 30
 35

Καταλήγω, κατά συνέπεια, ότι ο αιτητής ουδέποτε καταχώρησε προσφυγή εναντίον οποιασδήποτε εκτελεστής απόφασης ούτε όσον αφορά το θέμα του υπολογισμού των εισφορών ούτε όσον
 40 αφορά το θέμα των τόκων.

Το περιεχόμενο της επίδικης επιστολής, κατά της οποίας στρέφεται η παρούσα προσφυγή, συνιστά απλά μαθηματικό υπολογισμό των οφειλομένων εισφορών και τόκων από το Γενικό Λογιστή

ο οποίος ενεργούσε απλώς ως εκτελεστικό όργανο σε εκτέλεση της απόφασης του Διευθυντή Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού που κοινοποιήθηκε στον αιτητή με την επιστολή, ημερομηνίας 29/10/1992. Κατά συνέπεια η προσφυγή αυτή δεν στρέφεται κατά εκτελεστής διοικητικής πράξης (Βλέπε Π. Δ. 5 ΔΑΓΤΟΓΛΟΥ, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 3η έκδοση, σελίδα 234, παράγραφος 524).

Για τον πιο πάνω λόγο η προσφυγή απορρίπτεται.

10

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*